

Kl. 15:21

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Hvorfor i himlens navn skulle jeg fjerne det udvidede frie sygehusvalg, som har hovedæren for, at vi i det her land har fået nogle acceptable ventetider? Tidligere havde vi nogle meget, meget lange ventetider, som efter min opfattelse truede legitimiteten bag hele det gode offentlige sundhedsvæsen, vi har. Det er det udvidede frie sygehusvalg, der har hovedæren for, at vi har fået ventetiderne ned.

Det er jo netop nu, hvor vi har en stor pukkel, at vi har brug for kapacitet. Derfor går det over min fatteevne, at jeg skulle hive kapacitet ud af systemet. Med det udvidede frie sygehusvalg er det jo kun en privat produceret ydelse, der er tale om. Det er stadig væk det offentlige, der betaler, fordi det offentlige sidder med – om jeg så må sige – serveretten over for en sygdom og kan sige: Det her er noget, vi håndterer ud fra en lægelig prioritering i det offentlige. Og så er der andre tilfælde, hvor man ud fra principperne om det udvidede frie sygehusvalg vælger at skubbe det over i det private. Per og Poul er lige her. Men der er nogle ydelser, der er produceret offentligt, og der er nogle, der er produceret privat.

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Per Clausen.

Kl. 15:22

Per Clausen (EL):

Pointen her er jo, at hvis det går, som regeringen ønsker, får man jo formentlig en overenskomstløsning gennem et folketingsindgreb, som ikke giver tilfredsstillende økonomiske løsninger for sundhedspersonalet. Det betyder, at personalet i endnu større udstrækning end i dag vil søge over til det private område. Med den situation vil der jo ske en udtømmning af mulighederne for, at man kan behandle folk i det offentlige. Ydermere giver man en saltvandsindsprøjtning til det private område, når man siger, at man særligt vil prioritere de sygdomme, som det private kan behandle. Så vil man jo komme ud af den her konflikt – og jeg anerkender, at det sikkert er regeringens hensigt og mål – og få sat yderligere skub i privatiseringen af sundhedsvæsenet i Danmark. Det er jo sådan set den modsatte situation, man kunne komme i, hvis ministeren her klart sagde, at de penge, der er i sundhedsvæsenet, først og fremmest skal bruges til at sikre en

så hurtig behandling af de mest syge som muligt.

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:23

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Jeg mener også, at pengene i sundhedsvæsenet skal bruges til hurtigst mulig behandling af de mest syge. Men den vurdering og prioritering skal foretages af læger, ikke af politikere.

Jeg kan forstå, at hr. Per Clausen allerede nu kender løsningen på, hvordan vi kommer ud af konflikten. Det synes jeg er interessant. Jeg kender ikke den løsning. Jeg ved ikke, hvad det her ender med. Derfor mener jeg også, at bemærkningen om, at medarbejderne, vores personale, søger over i det private, er totalt og aldeles ude af proportioner – ja, det er hele diskussionen om det offentlige/det private sundhedsvæsen i Danmark. Det er myggens kamp med elefanten. I virkeligheden supplerer de hinanden; de bekæmper ikke hinanden. Men det er altså et kæmpestort offentligt sygehusvæsen, som vi bruger 98 pct. af vores mange, mange milliarder på, og så har vi et lille privat sundhedsvæsen. Det er ude af proportioner at tro, at de to ting konkurrerer på lige vilkår; det gør de nemlig ikke. Det offentlige er langt det største og har den store kapacitet og knowhow til at kunne drive akutskadestuer med åbne konsultationer og med mulighed for at behandle alle mulige specialiserede former for sygdom.

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Per Clausen.

Kl. 15:24

Per Clausen (EL):

Det er jo sådan, og det må sundhedsministeren jo også vide, at regeringen har gjort det meget klart, inden for hvilke økonomiske rammer regionerne forhandler med sundhedspersonalet og deres organisationer. Det ligger også fuldstændig klart, at der inden for de rammer ikke kan laves en aftale, som sundhedspersonalet er tilfreds med. Så man behøver ikke at være udstyret med særlige spåmandskunster for at se, at hvis det går, som regeringen ønsker, så kommer der et utilfredsstillende resultat.

I den situation vil jeg så bare spørge ministeren, om han holder fast i, at det efter denne konflikt skal være sådan, at hvis man har en sygdom eller en lidelse, som kan behandles på et